

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 9Co/12/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117225189  
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117225189.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej Q. T., C.. X.X.XXXX, S. H. XXXX/XX, XXX XX M., o zaplatenie 1.108,69 eura s príslušenstvom, takto o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/327/2017-36 zo dňa 20.7.2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 8Csp/327/2017-57 zo dňa 26.9.2018

### rozhodol:

Zrušuje rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 744,49 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 744,49 eura od 2.4.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 34 %.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 19.12.2017 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 1.108,69 eura spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 24.8.2015 do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.9.2014, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.110 eur. Žalovaná sa ho zaviazala splatiť formou 42 mesačných splátok po 35,10 eura, ale už pri štvrtej splátke sa dostala do omeškania. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky č. 7 o viac ako tri mesiace, žalobca zosplatnil celý úver dňa 24.8.2015. Žalovaná doposiaľ zaplatila 365,51 eura. Žalovaná suma predstavuje nesplatenú sumu úveru a úroku.

Súd konštatoval, že žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 19.9.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.110 eur, ktorý mala splatiť v 42 mesačných splátkach po 35,10 eura. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) bola 1.585,20 eura, RPMN za úver bola 25,54 %, ročná úroková sadzba úveru 18,08 %, priemerná RPMN za úver bola vo výške 44,06 % a poplatok za poskytnutie úveru 111 eura. Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 19.9.2014 žalobca oznámil žalovanej schválenie úveru.

Po kontrole zmluvy, nárok z ktorej bol predmetom konania, ako zmluvy spotrebiteľskej, dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobcovi je možné vyčítať absenciu postupu podľa § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy nie je možné zistiť, či žalobca ako veriteľ konal s odbornou starostlivosťou, nie je možné zo zmluvy odvodiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca do zmluvy nepremietol žiadnu informáciu o bonite klienta a dá sa povedať, že s odbornou starostlivosťou nekonal,

preto úver posúdil súd prvej inštancie ako úver bezúročný a bezpoplatkový, žalobca má preto nárok len na vydanie rozdielu medzi sumou úveru 1.110 eur po odpočítaní sumy žalovanou reálne uhradenou. Tento rozdiel predstavuje 744,49 eura, zaplatenie tejto sumy preto uložil žalovanej a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Pri právnom posúdení poukázal súd prvej inštancie na ust. § 497 Obchodného zákonníka, na ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1 až 4, § 565, § 517 ods. 1, 2 a na ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, majúc za to, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav, vec nesprávne právne posúdil a nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv. Podľa žalobcu žiadny zákon nevyžaduje, aby údaje o posúdení schopnosti splácať úver boli súčasťou zmluvy a rovnako žiadny zákon neurčuje, že v prípade neuvedenia týchto údajov v zmluve je úver bezúročným. Nejde v žiadnom prípade o náležitosť, ktorej uvádzanie v zmluvách o spotrebiteľskom úvere by zákonodarca vyžadoval pod hrozbou sankcie vyhlásenia úveru za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by ho súd vyzval na predloženie dôkazov, ktorých potreba by sa v konaní ukázala ako smerodajná, a ktoré by mali zároveň rozhodný význam pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku a oprávnenosti podanej žaloby, čím nebola naplnená požiadavka zachovania zásady spravodlivého súdneho procesu. Žalobcovi tak bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Popiera, že by pri poskytnutí úveru neskúmal bonitu žiadateľa o úver, nakoľko v prípade uzatvorenia zmluvného vzťahu bola posudzovaná tzv. bonita dlžníka, v rámci ktorej žalobca zisťoval skutočnosti týkajúce sa priemerného mesačného príjmu žalovaného, výšku výdavkov, výšku voľných zdrojov. Skutočnosť, že uvedený dokument nebol pri podaní žaloby osobitne predložený neznamená automaticky záver, že veriteľ postupoval v rozpore so zákonom. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu v zamietavom výroku zmenil tak, že žalobe vyhovie a žalovanú zaviazal k povinnosti náhrady trov konania v celom rozsahu.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu bolo dôvodným.

5. Podstata odvolacích argumentov žalobcu bola koncentrovaná na tvrdenie o nesprávnom právnom posúdení, nedostatočnom, nesprávnom zistení skutkového stavu veci a tvrdení o nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie.

6. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

7. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke, a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo vyjadrení strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

8. Nesprávnym procesným postupom je faktická, vydaniu rozhodnutia súdu predchádzajúca činnosť alebo jeho nečinnosť, znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mариaca možnosti aktívnej účasti na konaní.

9. Súd prvej inštancie zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti založil na konštatovaní absencie informácie v zmluve, ktorá bola uzatvorená so žalovanou o tom, že pred poskytnutím úveru skúmal jej bonitu, konkrétne vysvetlenie alebo odkaz na konkrétne zákonné ustanovenie ukládajúce veriteľovi

uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere informáciu o skúmaní bonity spotrebiteľa absentuje. V tejto časti dôvod rozhodnutia súdu prvej inštancie je nezrozumiteľný. Ak mal za to, že ide o právnu povinnosť veriteľa, s nedodržaním ktorej je spojený ten dôsledok, že úver je považovaný za bezúročný a bezpoplatkový, bolo jeho povinnosťou uviesť, ustanovenie akého právneho predpisu konkrétne ukladá veriteľovi povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť informáciu o skúmaní bonity žalovanej pred poskytnutím úveru. V spise nie je taktiež žiadna zmienka o tom, že by súd vyzval žalobcu na predloženie listinných dôkazov svedčiacich o splnení povinnosti, ktorú mu ukladá Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 7.

10. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, jeho rozhodnutie je tým nepreskúmateľné a v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu (článok 46 Ústavy Slovenskej republiky, článok 45 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Svojim postupom tým súd prvej inštancie odňal strane sporu právo konať pred súdom v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavom výroku a v s ním súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

11. Súd prvej inštancie v priebehu ďalšieho konania vec opätovne prejedná a rozhodne s tým, že pokiaľ bude mať za to, že povinnosťou veriteľa je uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere informáciu o skúmaní bonity spotrebiteľa, uvedie, ktoré ustanovenie zákonného predpisu v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovanou túto povinnosť veriteľovi ukladá. V priebehu ďalšieho konania súčasne posúdi a vyhodnotí splnenie ostatných povinností žalobcu ako veriteľa pri poskytovaní peňažných prostriedkov ako úveru žalovanej; v prípade zistenia absencie niektorých povinností, ktoré zákon ukladá veriteľom pri poskytovaní spotrebiteľských úverov, vyvodí dôsledky s tým spojené.

12. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie taktiež o nároku na náhradu trov celého konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.